

925

1830-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκόπελος.

Κ. Καλλιανός, «Το βιβλίο των διαθηκών του Δημοσίου Μνήμονα της Σκοπέλου (1830-1834)», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 14 (1988), σ. 35-36, σ. 38-39 αρ. 23.

926

1830-1831. Δικαστικές αποφάσεις του Ειρηνοδικείου Σκύρου.

Ξ. Αντωνιάδης, «Οι πρώτες μετεπαναστατικές αποφάσεις του ειρηνοδικείου Σκύρου», *ΕΚΕΙΕΔ* 34 (1998), σ. 193-224.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΚΥΡΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΩΣΗΣ Η ΠΡΟΣΚΛΥΣΗΣ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ. ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΣΕ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΞΑΒΙΒΛΟΥ
(ΒΙΒΛ. Β', ΤΙΤΛ. Α', ΕΔ. 31)

1830, 19 Απριλίου

«Απόφασις Πολιτική

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ὁ κύριος Μανόλης Χατζή Ἀλέξη ἤναξε προφορικῶς τὴν κυρία Ἀμέρισσαν Ἰωαν. Σηβήτου, παρ' ἧς ἀπήτησε ἓνα ιδιόκτητόν του κηπάριον κείμενον εἰς τοὺς Μήλους, τὸ ὁποῖον αὐτὴ κατακτήσατο βιαίως καὶ διενέμετο φυτεύσα ἐν αὐτῷ λαχανικά. Κατ' αἰτησὶν τοῦ διαληφθέντος προσκαλέσθη ἡ Ἀμέρισσα Ἰωαν. Σηβήτου ἵνα ἀπολογηθῇ τὰ περὶ τῆς κατακτήσεως τοῦ ῥηθέντος κηπαρίου ἣτις ἀπεκρίθη ὅτι ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἓν ἕτερον κηπάριον ιδιόκτητόν της κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἐσυνόρενε μὲ τὸν ῥέοντα ποταμόν, καὶ ὅτι ἀπέναντι τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ ἔκειτο τὸ κηπάριον τοῦ διαληφθέντος Μ.Χ. Ἀλέξη σύνορον ἔχον τὸν ποταμόν, ὥστε ὁ ποταμὸς οὗτος διεχώριζεν αὐτὰ τὰ κηπάρια. Πρὸ πέντε δὲ ἢ ἕξ ἐτῶν στρίψας ὁ ποταμὸς τὸν δρόμον του ἀπὸ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ κηπαρίου Μ.Χ. Ἀλέξη ἔκοψε τὸ περισσότερον μέρος τοῦ αὐτοῦ κήπου καὶ τὸ πρόσθεσεν εἰς τὸ μέρος τοῦ ἰδικοῦ της. Δι' ὃ ἐπειδὴ καὶ ὁ κήπος αὐτῆς ἐσυνόρενε πάντοτε τὸν ποταμόν, δι' αὐτὸ τοῦτο κατεκτήσατο καὶ οἰκιοποιήθη τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅλον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς βίας καὶ ὁρμῆς τοῦ ποταμοῦ ἐκόπη καὶ προσηρμόσθη εἰς τὸ ἰδικόν της, διὰ τὰ ἔχη πάντοτε τὸν ποταμόν σύνορον. Ἀναγνοῦν πωλητήριον ἔγγραφον τῆς 5 Ἰουνίου 1776, μαρτυροῦντων Δημητρίου Τζορδιᾶ, Πέτρου γέρου καὶ Γεωργάκη Μανόλη, δι' οὗ ὁ Μανόλης Χ' Ἀλέξη ἀποδεικνύεται ιδιοκτήτης τοῦ ἐκκοπέντος μέρους τοῦ κήπου. Ἀκοῦσαν κατ' αἰτησὶν τῶν δύο διαφορομένων μερῶν τὴν διὰ λόγου μαρτυρίαν τῶν νῦν δημογερόντων Κυρίων Γεωργίου Αἰλωνήτου καὶ Δημητρίου Σταματίου, ὁμολογούντων τοῦ ὅτι ὁ ποταμὸς ἔρρεε πλησίον τῶν δύο τούτων κηπαρίων εἰς τὸ μέρος ὅπου ὑπάρχει ἡδη τοῖχος καὶ ὅτι τὸ κηπάριον τῆς Α. Ἰωάν. Σηβήτου ἐκτείνεται ἕως αὐτοῦ τοῦ τοίχου εἰς τὴν φορρὰν τοῦ ποταμοῦ.

Ἐπομένως θεωροῦν

1. Ὅτι τὸ ἐκκοπέν μέρος γῆς εἶναι κτῆμα τοῦ Μ.Χ'. Ἀλέξη, διότι ἐκκόπη διὰ τῆς ὁρμῆς τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὸ ιδιόκτητόν του κηπάριον.

